

CLUB DE LECTURA

Curs 2022-2023

BLANCA BUSQUETS LA CASA DEL SILENCI

BIBLIOTECA
FAGES DE CLIMENT FIGUERES
CENT ANYS

Diputació de Girona

Figueres Cultura

 Biblioteques
Públiques
de Catalunya

Tertúlia: dilluns, 20 de març a les 18,30 h.

L'AUTOR:

Blanca Busquets i Oliu va nàixer a Barcelona el 1961. Per raons relacionades amb la feina del pare, ben aviat es va traslladar a viure a Pamplona on va residir fins el 1972. Allà va estudiar en una escola francesa i va aprendre a llegir i a escriure en francès primer i en castellà, després; alhora que llegia música.

Després van tornar a Catalunya i es van instal·lar a Barcelona, on continuà els estudis musicals. Va formar part de diversos cors i va tocar durant deu anys a l'Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya. De menuda ja va ser introduïda en la dansa clàssica i va ballar fins als vint-i-cinc anys.

Està molt arrelada a Cantonigròs. De fet és una de les fundadores del Festival Internacional de Música de Cantonigròs i continua essent-ne membre del comitè organitzador.

L'escriptura és una activitat que ha marcat la seva vida. Als dotze anys va escriure el seu primer conte i, des d'aleshores, escriure es va convertir en l'eix central de la seva vida. És escriptora, guionista i filòloga catalana

Ha publicat diverses novel·les: *Presó de neu* (Proa, 2003); amb l'editorial Rosa dels Vents, *El jersei* (2006), *Tren a Puigcerdà* (2007), *Vés a saber on és el cel* (2009), *La nevada del cucut* (2010), *La casa del silenci* (2013) i *Paraules a mitges* (2014). Posteriorment va tornar a publicar amb el segell Proa: *Jardí a l'obaga* (2016), *La fugitiva* (2018), *El Crit* (2019) i recentment *Constel·lacions* (2022). Els seus llibres han estat traduïts al castellà, l'italià, l'alemany, el rus, el noruec, el polonès, el francès i l'anglès.

Ha fet xerrades, presentacions i conferències arreu de Catalunya, a diversos llocs de l'estat espanyol, i a ciutats com L'Alguer, Moscou, Cracòvia, Leipzig o Berlín. Va participar a la fira del llibre de Varsòvia 2016 formant part de la delegació catalana d'escriptors.

Com a guionista, treballa des del 1986 a les emissores de Catalunya Ràdio. Hi ha realitzat diversos programes. També ha treballat de redactora a Televisió de Catalunya durant set anys. Escriu articles per a l'Osona.com.

Entre els premis que ha aconseguit destacariem el premi Llibreter 2011 (Per *La nevada del cucut*) i el premi Alghero Donna 2015 de literatura i periodisme (Per la traducció en italià de *La casa del silenci*).

Va treballar de voluntària al Centre Penitenciari Can Brians, on va dirigir el cor SiFaSol del 2001 al 2003.

La seva formació musical l'ha conduïda a treballar de locutora al programa *Hidrogen*, del Canal 33, i —durant set anys— de redactora del programa de música clàssica de la Televisió de Catalunya.

L'OBRA:

LA CASA DEL SILENCI Rosa dels Vents 2013

Per explicar de què va “La casa del silenci”, la sisena novel·la de Blanca Busquets, s’ha dit sovint que aquesta és la història d’un violí que passa de mà en mà, la història d’un director d’orquestra exiliat que viu entre notes musicals i entre faldilles. Una història de mares absents, de desamors i de venjances, de guerres que separen. La història d’una casa on la música no deixa mai de sonar.

Plantejada com una novel·la intimista, a la “*Casa del silenci*” Blanca Busquets centra el seu relat entorn d’un violí, un *Stainer*, que acaba convertint-se en l’eix central entorn al qual gira la narració.

El pes de la història recau en la Teresa i l’Anna, dues dones molt diferents, tot i que comparteixen el fet de tenir una forta personalitat i que giren al voltant d’en Karl. És a través d’elles que l’autora aconsegueix oferir al lector molts passatges que fan palès el seu amor per la música. Però el relat no reposa només sobre elles dues, perquè hi ha una tercera dona, la Maria, que resulta clau per poder entendre en Karl, el director d’orquestra pel qual treballa com a minyona.

Amb ells quatre i amb en Mark, Blanca Busquets teixeix una teranyina feta de diferents veus que van regalant-nos episodis d’una història, la del violí *Stainer* que ens permet viure molts dels grans moments de la història musical del segle XX.

Estructurada en tres parts, en les dues primeres *L’Assaig* i *El Concert* Busquets va alternant la veu de les tres dones i la d’en Mark, en una estructura on abunden els *flashbacks* i que ens van oferint un trencaclosques d’una història carregada d’emocions.

En la tercera part, *La grangera i el pastor*, molt més breu, primer és la Maria qui agafa la paraula en una mena de diàleg mental amb en Karl i aquest tanca el relat amb un capítol d’estructura epistolar dens emocionalment i clau per entendre alguns episodis de la seva biografia.

Bach i el seu “Concert per a dos violins” però també Beethoven i la seva cançó “La grangera i el pastor” serveixen com a excusa per reflexionar sobre allò d’important que suposa el tenir agilitat i perfecció tècnica però també el que comporta el fet de posar-hi l’ànima, per ser capaç de deixar sense respiració al que escolta.

Berlín el riu Spree i també una Barcelona llunyana són llocs en els quals la història transcorre i, poc a poc, anem descobrint els secrets d’un conjunt de personatges que, ho reconeguin o no, necessiten les carícies en major o menor mesura, encara que facin veure que no. Per a tots ells la música és el que els acompanya quan se senten sols i tots, d’una o altra manera, necessiten afecte i això a vegades els porta a treure el millor i el pitjor que tenen dins seu..

Amb tot aquest material humà Blanca Busquets aconsegueix inserir un ritme dinàmic i atractiu a la seva novel·la. Amb fragments regits per la ironia i amb el *Concert per a dos violins* de J.S. Bach sonant de fons, La casa del silenci captiva el lector i es tanca amb un passatge epistolar prenyat de poesia.

Les meves notes per comentar a la tertúlia:
